

ETXEBIZITZA EZ DA NEGOZIO BAT ESKUBIDEA BAIZIK

2026KO APIRILA

Apiril honetan, UGT Zerbitzu Publikoetatik eztabaida sozial, sindikal eta instituzionalaren erdigunean kokatu nahi dugu langileriaren bizitza duinerako erabakigarria den gai bat: etxebizitza izateko eskubide eraginkorra.

UGT Zerbitzu Publikoetatik salatzen dugu etxebizitzaren merkantilizazioa gizarte-kohesioa higatzen ari dela, berdintasuna ahultzen ari dela eta langile-klasea auzo, hiri eta udalerrietatik kanporatua izaten ari direla. Higiezinaren negozioa biderkatzen den bitartean, milaka pertsonak beren bizi-proiektua blokeatuta ikusten dute. Errentagarritasun pribatuak gora egiten duen bitartean, murriztu egiten da herriari lanarekin eusten diotenen egoitza-segurtasuna. Ez dugu onartzen gutxi batzuen onura ziurtasunik ezaren, zorpetzearen edo gehiengo sozialaren kanporatzearen gainean eraikitzea.

Horregatik, ekintza publiko irmoa, iraunkorra eta nahikoa eskatzen dugu. Ezinbestekoa da etxebizitza-parke publikoa eta soziala zabaltzea, hutsik dauden etxebizitzak alokairu eskuragarriarantz mobilizatzea, tentsioan dauden eremuetan merkatuaren gehiegikeriak mugatzea, etxebizitzaren funtzio soziala indartzea, espekulazioari aurre egitea eta administrazio publikoek tresna eraginkorrak izatea merkatua langileak kanporatzen ari den lekuetan esku hartzeko.

Era berean, berariazko neurriak eskatzen ditugu, estaldura zaila duten edo prezio bereziki altuak dituzten lurraldeetako zerbitzu publikoetako langileek etxebizitza eskuratzeko aukera izan dezaten. Beharrezkoa da erantzun publikoak artikulatzea, honako hauek barnean hartuta: aldi baterako harrera-ostatua, oinarrizko zerbitzuak emateari lotutako arazoizko egoitza-formulak, laguntza garden eta nahikoak, administrazioen arteko koordinazioa eta enplegu publikoa, mugikortasuna, etxebizitza eta gizarte-kohesioa lotuko dituen lurralde-plangintza. Osasun-arloan, hezkuntzan, gizarte-zerbitzuetan, larrialdietan edo administrazioen plantilla egonkorrek bermatzeak ere bizi-baldintza material duinak bermatzea eskatzen du.

Zerbitzu publikoak indartzearekin erabat lotuta dagoen etxebizitza-politika defendatzen dugu. Osasuna, hezkuntza, zaintzak, gizarte-arreta, garraioa, mendekotasuna eta gizarte-babesa inbertsio estrategikoak dira berdintasunerako eta demokraziarako; baina haien eraginkortasuna ahuldu egiten da etxebizitza eskuratzeko ezinezkoa denean. Etxebizitza duinik gabe ez dago benetako berdintasunik. Etxebizitza duinik gabe ez dago autonomia pertsonalik. Etxebizitza duinik gabe ez dago zaintzari eusteko, indarkeriari aurre egiteko edo lurraldean biztanleria finkatzeko benetako aukerarik. Etxebizitza duinik gabe, halaber, ezin da zerbitzu publiko unibertsalik, irisgarririk eta kalitatezkorrik egon.

Sindikalismo feministatik eskubideetan, justizia sozialean eta elkartasunean oinarritutako irteera aldarrikatzen dugu. Indibidualismoaren eta espekulazioaren aurrean, guztion ongia defendatzen dugu. Desberdintasunaren eta bazterketaren aurrean, esku-hartze publikoa, birbanaketa eta gizarte-babesa defendatzen ditugu. Oinarrizko beharrezko batekin negozioa egin nahi dutenen aurrean, irmo diogu etxebizitzak pertsonen zerbitzura egon behar duela.

Horregatik guztiagatik, UGT Zerbitzu Publikoetatik, **honako hau eskatzen dugu:**

Lehenengoa. Etxebizitza eska daitekeen eskubide subjektibo eta lehentasun politiko gisa benetan aitortzea.

Bigarrena. Etxebizitzarako inbertsio publikoa etengabe handitzea, parke publiko nahikoa, egonkorra eta lurraldearen aldetik orekatua sortuz eta finkatuz.

Hirugarrena. Etxebizitzaren merkatua arautzeko, espekulazioari aurre egin eta edukitzailen handien, inbertsio-funtsen eta estatuko zein nazioarteko operadoreen abusuzko jarduerak geldiarazteko anbizio handiagoko arau publikoak onartzea eta eraginkortasunez aplikatzea, oinarrizko eskubidea onura pribatuaren zerbitzura dagoen negozio bihurtzen baitute.

Laugarrena. Zerbitzu publikoetako langileek beren helmugako lekuetan etxebizitza eskura dezaten bermatzeko politika espezifikoa, bereziki estaldura zaila duten lurraldeetan.

Bosgarrena. Ikuspegi feminista nahitaez txertatzea etxebizitza-politika guztietan, arreta berezia eskainiz diru-sarrera txikiagoak dituzten emakumeei, guraso bakarreko familiei eta genero-indarkeriaren biktimei.

Seigarrena. Migratzaileei etxebizitza eskuratzeko berdintasuna bermatzea, diskriminazioari gabe, esplotazioaren aurrean babestuta eta haien lan eta gizarte-eskubideak erabat errespetatuta.

Zazpigarrena. Kalteberatasun-egoeran dauden pertsona eta familia guztientzako babes berezia, baliabide publiko nahikoen, gizarte-laguntzaren eta bizitoki-erantzun egonkorren bidez.

Zortzigarrena. Administrazioen arteko koordinazioa, elkarriketa soziala eta sindikatuen parte-hartzea, etxebizitza, enplegu publikoa, lurralde-plangintza, zaintzak eta gizarte-kohesioa lotzeko.

Gaur inoiz baino beharrezkoagoa dugu zerbitzu publikoak indartzeko bidea irekitzea, giza eskubideak defendatzea eta duintasunez bizitzea, pribilegioa ez den gizarte bat eraikitzeko. Etxebizitza ezin da luxu bat izan, ez merkantzia bat, ez muga ikusezin bat, bizi daitezkeenak eta soilik bizirik iraun dezaketenak bereitzen dituenak. Etxebizitzak berme publikoa izan behar du, berdintasunaren, askatasunaren eta justizia sozialaren zerbitzura.

Etxebizitza duinik gabe ez dagoelako eskubide osorik.
Zerbitzu publiko sendorik gabe ez dagoelako demokrazia sozialik.
Berdintasun materialik gabe ez dagoelako benetako askatasunik.

Etxebizitza eskubidea da, ez negozioa.